8 Сентябрь 2010

Tabbloid сегодня

ПЕРСОНАЛЬНЫЕ НОВОСТИ ДЛЯ *webcom2000@gmail.com*

CREDO - КАТОЛИЦЬКИЙ СУСПІЛЬНО-РЕЛІГІЙНИЙ ЧАСОПИС

Найкрасивіші студентські містечка світу

08 СЕН 2010 01:36П.П.

Для упорядкування списку найкрасивіших студентських містечок світу видання Forbes спитало думки визначних архітекторів та дизайнерів. Очолив список кампус коледжу Кеньон у Гамб'єрі, штат Огайо, який було визнано «безперечним красенем» не лише у порівнянні з його американськими сусідами, а й з-поміж наймальовничіших студмістечок світу.

Архітектор Майк Еванс, представник компанії Hanbury Evans Wright Vlattas, який працював над студмістечками по всьому світі, зазначає, що невеликим кампусам, таким як Коледж Кеньон або Скриппс, ліпше вдається лишатися гарними й чарівливими «без тиску крупномасштабних змін».

Натомість для більших університетів ключем до збереження їхньої краси є «чітка схема організації» та «цілісність матеріальності» – каже він.

Тим, хто уперше потрапляє до студмістечка коледжу Кеньона, одразу впадають в око розкидисті дерева, зелені простори та гармонійне поєднання класичної готичної архітектури зі стилем Середнього Заходу.

Кеньон коледж

Визначним місцем цього кампусу, його «брендом» є його головна артерія – мальовнича алея, що зветься Міддл вей.

Викладач поезії XVII-го сторіччя Сергій Лобанов-Ростовський зазначає, що цей коледж, ізольований та пасторальний, є «маленьким місцем для великих роздумів».

Британський Оксфордський університет, безперечно, входить до списку найкрасивіших з точки зору будь-якого архітектора, включаючи професора архітектурної школи Нотр-Дам Девіда Мейєрніка

Навчальний процес у кам'яних стінах цього навчального закладу триває з XI-го сторіччя. Тоді ж було зведено й кампус із його лабіринтами галерей, аркад та проходів.

Оксфорд

«Монастирське коріння та видовищний клас будівель робить його архітектурною країною чудес», – каже Майєрнік.

За читальну залу нинішнім студентам Оксфорду слугує славнозвісна Камера Редкліфа, збудована у1737-му році.

Класичний американський кампус Принстонського університету, що очолює почесну асоціацію американських університетів «Ліга

плюща», збудовано в академічному готичному стилі.

Принстон

Його сірі кам'яні стіни оповиті, відповідно, зеленим плющем. Як зазначає архітектор Наталі Шіверз, територія університету спланована таким чином, що «все знаходиться у 10 хвилинах ходи».

Звивисті стежки, проходи попід арками, майданчики – усе наче призначається для того, щоб надихати до спонтанних дискусій та навчання.

Жіночий коледж Скриппс у Клермонті, Каліфорнія, було засновано у 1920-му році. Завдяки співпраці архітектора Гордона Кауфманна та фахівця з ландшафтного дизайну успішно здійснилося художнє поєднання будівель та ландшафту.

Коледж Скриппс

Ряди бурштинових дерев були насаджені з метою дати студентам «відчуття осені». Також на території кампусу ростуть тюльпанові, мигдалеві й апельсинові дерева, сикомори, а також рідкісні види чагарників.

Стенфордському університету, що знаходиться у Пало Альто, Каліфорнія, зі слів архітектора Аарона Шварца, вдається лишатися «цілісним» попри своє масштабне зростання, зберігаючи повагу й вірність своїм «початковим заповідям дизайну».

Стенфорд

Додаткових балів студмістечко заслуговує завдяки своєму входу через Палм Драйв, де романтичні іспанські червоні дахи межують із безліччю зелених плям.

Дублінський Трініті коледж архітектор Майк Еванс порівнює з Оксфордом, втім називає його «м'якшим».

Трініті коледж

Найвизначнішою спорудою коледжу, який заснувала у 1592-му році королева Єлизавета, є Стара бібліотека. Найбільше її відділення, так звану Довгу кімнату, іноді називають «собором книжок» – через свою подібність до капели епохи бароко.

Довга кімната відома й тим, що тут зберігається Келлська книга (ілюстрований манускрипт, написаний ірландськими монахами близько 800-го року).

Пекінський Університет Цинхуа заснований у 1925-му році на території колишнього королівського саду династії Цинь. Територією студмістечка розкидані штучні озерця, в яких плаває квітучий лотос, поряд стоять кам'яні лави.

Університет Цинхуа

У ландшафті й більшості будівель прослідковується традиційний китайський стиль, втім кампус має й споруди, збудовані в західному стилі, як то чотирикутний двір та лекторій. Головний архітектор університету Т. Чуанг у 1914 році закінчив Університет Іллінойсу.

Академія повітряних сил Сполучених Штатів знаходиться у Коло, Колорадо Спрінгс.

«Шедевр американського модернізму середини XX-го сторіччя, а не щось у традиційному академічному готичному або оксфордському стилі», – характеризує її стиль видавець престижної серії Campus Guide Кевін Ліпперт.

Академія повітряних сил США

Кампус академії, до якого неабияк пасує панорама Скелястих гір, він називає «проявом сили у сучасній архітектурі».

«Більшість будівель вбрані в алюміній, нагадуючи покриття літаків, а Кадетську каплицю часто називають однією з найкрасивіших споруд Америки», – додає він.

Конструкція цієї «мультиконфесійної» каплиці дозволяє одночасно проводити в ній різні релігійні служби.

Італійський Університет Болоньї є найстаршим з європейських університетів, зведеним ще за часів Римської імперії. Його студмістечком є саме місто Болонья, зазначає Майєрік.

Болоньський університет

Це саме той випадок, коли школа виграє від свого розташування в міському середовищі.

«Те, чого бракує університету в індивідуальності, він компенсує нерозривним зв'язком зі своїм оточенням», – каже Майєрік.

Каліфорнійський університет у Санта-Крус, розташований на місці колишнього ранчо, височіє над Тихим океаном.

Окрім цього краєвиду, його територія тішить око відкритими галявинами й лісами червоного дерева. Шіверз зазначає, що будівлі студмістечка й «мережа циркуляції» автівок та пішоходів організовані таким чином, щоб не зашкодити краєвидам й довкіллю.

Університет Каліфорнії

Оскільки студентам до вподоби навчатися на свіжому повітрі, на території кампусу створено 100 точок для бездротового підключення до інтернету.

Університет Цинциннаті, штат Огайо, представив себе у XXI-му сторіччі з повністю оновленим студмістечком, зазначає видавець Ліпперт. У генеральному плані були представлені архітектурні

роботи таких майстрів, як Майкл Грейвз, Пітер Ейсенман та Френк Гері.

Університет Цинциннаті

Університет Вірджинії розташований у Шарлоттсвіллі. Третій президент США Томас Джефферсон якось сказав, що досягненням, яким він пишається найбільше, є створення цього кампусу – в 1819-му році.

Джефферсон вважав, що справжній процес навчання може здійснюватися лише в «академічному містечку», тож розташував кампус навкруг ротонди із великою галявиною біля її підніжжя та 10 неокласичними павільйонами – аудиторіями.

Університет Вірджинії

Помешкання викладачів знаходилися просто над ними, що дозволяло навчанню й дискусіям відбуватися вільно та органічно. Галявина Джефферсона, що вважається одним з найвизначніших архітектурних шедеврів XIX-го сторіччя, символізує гармонію між викладачами й студентами, та університетом й ландшафтом.

Нині на території університету можна побачити архітектурні витвори McKim, Mead & White, Майкла Грейвза та Біллі Тсієна.

Жіночий коледж мистецтв Веллслі, що у Массачусетсі, був спроектований Фредеріком Лоу Омстедом молодшим. Розташований на березі озера Вабан поблизу Бостона, його студмістечко вважається перлиною «Семи сестер» – престижних мистецьких коледжів. Визначну роль у характері студмістечка відіграє саме його ландшафт.

Коледж Веллслі

«Історичне й сучасне завжди красиво поєднувалися із природнім характером місцевості», – зазначає Шіверз. Пишний сад, крізь який струменить потік від водоспаду, завершує мальовничий ставок Парамесіум.

Йєлльський університет у Коннектикуті суто з архітектурної точки зору «має більше «шоу-стопперів», ніж усі кампуси зі списку», – каже Шіверз попри те, що суміш стилів видається менш зв'язаною, ніж в інших навчальних закладах Ліги плющу – Принстоні чи Гарварді.

Йєлль

До канонічних споруд належать стадіон Інгаллз Рінк архітектора Еро Саарінена, Будівля мистецтва й архітектури Пола Рудольфа, Галерея мистецтв Луїса Кана та Центр британського мистецтва.

За матеріалами Forbes. Фото з сайтів університетів та Вікіпедії

CREDO - КАТОЛИЦЬКИЙ СУСПІЛЬНО-РЕЛІГІЙНИЙ ЧАСОПИС

Мільйонний розарій в Ґваделупі

08 СЕН 2010 11:07Д.П.

Декілька мільйонів людей візьмуть участь в молитві на Розарії 8 вересня в санктуарії Матері Божої з Ґваделупи, що в Мексиці. Нагодою до Богослужіння є святкування Всесвітнього Дня Матері Божої Ґваделупської та 200-річчя незалежності Мексики.

Розарій молитимуться від 20:00 – 21:00 за місцевим часом (В Україні це вже буде 9 вересня). Молитовним наміром буде прохання про мир і справедливість для Мексики і всього американського континенту.

Священнослужитель з базиліки Матері Божої з Ґваделупе о. Eduardo Chávez Sánchez підкреслює, що учасники молитви проситимуть також про «справжню свободу, якою є свобода від гріха, смерті, егоїзму і грошей».

Під час молитви буде процесія зі свічками від місця об'явлень Матері Божої в 1531 році до базиліки.

Базиліка Матері Божої з Ґваделупи – це найбільший у світі Марійний санктуарій. Щороку його відвідує 12 млн. паломників.

Довідка CREDO

Гваделупа є найбільшим паломницьким місцем в Америці, яким в Європі є Лурд або Фатіма.

В 1531 році в маленькому селі південно-західної Мексики бідному індійському землеробу Хуано Дієго, що один з перших прийняв хрещення, об'явилася Діва Марія. Згодом вона неодноразово об'являлася індіанцю-християнину і передавала йому свої прохання до місцевого єпископа. Коли єпископ забажав якогось знака на підтвердження того, що це саме Діва Марія об'являється індіанцеві, знак був даний. На плащі Хуана Дієго дивним чином з'явився образ Богородиці, який зараз відомий як ікона Матері Божої Гваделупської. Минуло майже 500 років, а образ залишається таким самим, як і був колись, і як кажуть, завжди зберігає незмінну температуру – температуру людського тіла. Вчені, що досліджували цю ікону, розводять руками – для них походження ікони залишається незрозумілим.

За матеріалами: Католицький Медіа-Центр

CREDO - КАТОЛИЦЬКИЙ СУСПІЛЬНО-РЕЛІГІЙНИЙ ЧАСОПИС

Сикстинській капелі загрожує... пил

08 СЕН 2010 10:33Д.П.

Директор музеїв Ватикану Антоніо Паолуччі б`є на сполох. 20 тисяч осіб щодня відвідують Сикстинську капелу, тому саме повітря і пил, який у ньому міститься є серйозною проблемою для збереження фресок знаменитого Мікеланджело.

Кілька тижнів тому 30 фахівців працювали вночі в капелі, очищаючи знамениті фрески від бруду.

Спеціаліти використовували для цих цілей мобільні платформи, що дозволяли їм очищувати стелі і стіни на 20-метровій висоті.

За матеріалами: Седмица.Ru

CREDO - КАТОЛИЦЬКИЙ СУСПІЛЬНО-РЕЛІГІЙНИЙ ЧАСОПИС

Бразильський єпарх: «Ми творимо одну українську «зглобалізовану» Церкву»

08 СЕН 2010 10:25Д.П.

«Для мене має значення, що ми творимо і повинні творити одну українську «зглобалізовану» Церкву, бо вона є по всьому світі». Про це повідомив Владика Володимир (Ковбич), Єпарх Куритибський УГКЦ. Владика, разом з двома Єпископами-помічниками, прибув із Бразилії для участі у Синоді Єпископів УГКЦ.

Владика Володимир, народжений у південноамериканській Бразилії, зауважив: «Наші діди звідси поїхали, але наші коріння є тут. Коли ми приїжджаємо на Синод, то повертаємося до нашого джерела, і це є доброю нагодою відчути, що ми є одна Церква, що ми спільно повинні подумати і подбати про розв'язку різних наших проблем, яких, на жаль, і не бракує».

«Наш народ єднає дуже глибока релігійність, – зазначив Єпарх Куритибський, відповідаючи на запитання про те, чим різниться і що поєднує життя Церкви в Україні та Бразилії. – Церква однакова у глибокій вірі, побожності людей. Це я бачу в нас, у Бразилії, це бачу й тут – тут велику любов, прив'язаність людей до своєї Церкви, до своїх традицій». Однією з відмінностей, на думку Владики, є мова: «У нас в Бразилії українська мова є стародавня, «галичанська», якою говорили наші люди сто років тому. Вони ще тією мовою говорять, хоч і мішають з португальською».

За матеріалами: Департамент інформації УГКЦ

КАТОЛИЦЬКИЙ МЕДІА ЦЕНТР

Генеральний Капітул Місіонерів Облатів Непорочної Марії

08 СЕН 2010 09:27Д.П.

Від 8 вересня до 8 жовтня 2010 р. у Римі триватиме Генеральний Капітул Згромадження Місіонерів Облатів Непорочної Марії.

CREDO - КАТОЛИЦЬКИЙ СУСПІЛЬНО-РЕЛІГІЙНИЙ ЧАСОПИС

Свято Народження Пресвятої Діви Марії

07 СЕН 2010 07:21П.П.

8 Вересня, Римо-Католицька Церква відзначає свято Народження Пресвятої Діви Марії.

Святе Письмо жодного разу не згадує про народження Марії. Однак традиція говорить, що її батьками були св. Анна і св. Йоаким. Будучи вже в похилому віці, вони, однак, ще не мали дітей. У той час бездітність вважалася карою за гріхи своїх предків. Тому Йоаким та Анна щиро просили Бога про дитину. Господь вислухав їхні прохання і Анна народила дочку Марію. Анна тоді ще не знала, що Марія є непорочно зачатою і не має жодного гріха, щоб пізніше з волі Господа стати Матір'ю Бога.

Невідоме ані місце ані дата народження Марії. Згідно з доступною інформацією Марія народилася між 20 і 16 роком до народження Ісуса Христа.

З апокрифів, що говорять про Марію, потрібно згадати перед усім Протоєвангеліє Якова, Євангеліє Народжння Марії, Арабське Євангеліє про молодість Христа, Євангеліє Псевдо-Матея. Найбільший вплив на традицію зробило Протоєвангеліє Якова. Саме від нього дізнаємося, що батьками Марії були Йоахим та Анна, і що Марія, маючи декілька років, була пожертвувана батьками в святині, де і мешкала.

Перші спогади в літургії про народження Марії походять з VI ст. Свято виникло, правдоподібно, в Сирії, коли після Ефеського Собору в Церкві поширився Марійний культ. Впровадження цього свята приписують Папі Сергію I у 688 році. На Сході ця урочистість існувала набагато раніше, бо проповіді про неї проголошували св. Герман (+732). У Римі цього дня віруючі збиралися біля храму св. Адріана, а потім в урочистій процесії всі з запаленими свічками йшли до Базиліки Матері Божої Більшої.

Дату 8 вересня Церква перейняла зі Сходу. Свято поширювалося в Церкві досить поволі, а причиною було те, що всі інформації про народження Марії походили з апокрифів.

Марія є ланкою, яка поєднала Ісуса з вибраним народом, з усім людством. Її народження стало для світу зірницею спасіння, котре в повноті засяє з народженням Сонця праведності – втіленого Божого Сина. Споглядаючи на Народження Богородиці, ми бачимо звершення багатовікового Божого плану спасіння, у центрі котрого є прихід у людській світ Ісуса Христа.

За матеріалами: Католицький Медіа-Центр , *Костянтин Морозов OFM Cap, «Літургійний рік»*

CREDO - КАТОЛИЦЬКИЙ СУСПІЛЬНО-РЕЛІГІЙНИЙ ЧАСОПИС

Літургійні читання на середу, 8 вересня

07 СЕН 2010 06:58П.П.

Римо-кат.: Народження Пресвятої Діви Марії (біл) Свято

Греко-кат.: мчч. Адріяна й Наталії

Римо-католицький календар:

Народження Пресвятої Діви Марії

(біл) Свято

Перше читання

Міх 5, 1-4а

Читання з Книги пророка Міхея

Так говорить Господь: «Ти ж, Вифлеєме-Ефрато, занадто малий, щоб бути між тисячами Юди. З тебе вийде Мені той, хто має бути володарем в Ізраїлі; його походження із давніх-давен, з днів споконвічних. Тому він лишить їх до часу, коли породить та, яка має родити; і тоді решта їхніх братів повернеться до синів Ізраїля. І він стоятиме й пастиме у Господній силі та величі Імені Господа, Бога свого. Вони житимуть безпечно, бо він тоді буде великим аж до кінців землі. Він же буде миром». Слово Боже.

Або:

Рим 8, 28-30

Читання з Послання святого Павла Апостола до римлян

Брати! Знаємо, що тим, які люблять Бога, котрі покликані за Його передбаченням, все сприяє до добра. Адже кого Він наперед пізнав, тих і визначив наперед, щоби були вони подібні до образу Його Сина, аби бути Йому первістком серед багатьох братів, а кого наперед визначив, тих і покликав, кого ж покликав, тих і оправдав, а кого оправдав, тих і прославив. Слово Боже.

Псалом респонсорійний

Пс 96(95)

Душа радіє в Господі моєму.

Я покладаю надію на Твоє милосердя, *

моє серце радітиме Твоїм спасінням.

Заспіваю Господу, *

який вчинив мені добро.

Спів перед Євангелієм

Алілуя, алілуя, алілуя.

Щаслива ти, свята Діво Маріє, і всякої хвали достойна,

бо з Тебе зійшло сонце праведності – Христос, Бог наш.

Євангеліє

Мт 1, 1-16. 18-23

† Читання святого Євангелія від Матея

Книга родоводу Ісуса Христа, сина Давидового, сина Авраамового. Авраам породив Ісаака. Ісаак породив Якова. Яків породив Юду та братів його. Юда породив Фареса і Зару від Тамари. Фарес породив Есрома. Есром породив Арама. Арам породив Амінадава. Амінадав породив Наассона. Наассон

породив Салмона. Салмон породив Вооза від Рахави. Вооз породив Овида від Рути. Овид породив Єссея. Єссей породив царя Давида. А Давид породив Соломона від дружини Урія. Соломон породив Ровоама. Ровоам породив Авію. Авія породив Асафа. Асаф породив Йосафата. Йосафат породив Йорама. Йорам породив Озію. Озія породив Йоатама. Йоатам породив Ахаза. Ахаз породив Єзекію. Єзекія породив Манасію. Манасія породив Амоса. Амос породив Йосію. Йосія породив Єхонію та його братів під час вавилонського переселення. А після вавилонського переселення Єхонія породив Салатиїла. Салатиїл породив Зоровавеля. Зоровавель породив Авіюда. Авіюд породив Еліякима. Еліяким породив Азора. Азор породив Садока. Садок породив Ахима. Ахим породив Еліюда. Еліюд породив Елеазара. Елеазар породив Маттана. Маттан породив Якова. Яків породив Йосифа, чоловіка Марії, від якої народився Ісус, названий Христом. А народження Ісуса Христа відбулося так. Коли Його Мати Марія була заручена з Йосифом, перш ніж вони зійшлися, виявилося, що вона мала в лоні від Духа Святого. А Йосиф, її чоловік, будучи праведним і не бажаючи її ославити, вирішив таємно відпустити її. Щойно він про це подумав, як ось Господній ангел з'явився йому уві сні, кажучи: «Йосифе, сину Давидів, не бійся прийняти Марію, дружину свою, бо зачате в ній є від Духа Святого. Вона ж народить Сина, і даси Йому ім'я Ісус, бо Він спасе свій народ від його гріхів». Це ж усе сталося, щоби збулося Господнє слово, сказане через пророка: «Ось, діва матиме в лоні та народить сина, і дадуть Йому ім'я – Емануїл», що означає: «З нами Бог». Слово Господнє.

Або:

Мт 1, 18-23

† Читання святого Євангелія від Матея

Народження Ісуса Христа відбулося так. Коли Його Мати Марія була заручена з Йосифом, перш ніж вони зійшлися, виявилося, що вона мала в лоні від Духа Святого. А Йосиф, її чоловік, будучи праведним і не бажаючи її ославити, вирішив таємно відпустити її. Щойно він про це подумав, як ось Господній ангел з'явився йому уві сні, кажучи: «Йосифе, сину Давидів, не бійся прийняти Марію, дружину свою, бо зачате в ній є від Духа Святого. Вона ж народить Сина, і даси Йому ім'я Ісус, бо Він спасе свій народ від його гріхів». Це ж усе сталося, щоби збулося Господнє слово, сказане через пророка: «Ось, діва матиме в лоні та народить сина, і дадуть Йому

Греко-католицький календар:

мчч. Адріяна й Наталії

Апостол: Гал. 214 зач.; 6, 2-10.

2. Носіте тягарі один одного й тим робом виконаєте закон Христа. 3. Коли хто думає, що він є щось, бувши нічим, – обманює себе самого. 4. Кожний нехай добре перевіряє своє діло і, якщо він знайде, чим хвалитися перед самим собою, то вже ніяк не перед іншими: 5. кожний бо власний тягар понесе. 6. Нехай учень ділиться всяким добром з тим, хто його навчає слова. 7. Не обманюйте себе самих: з Богом жартувати не можна. Що хто посіє, те й жатиме. 8. Хто бо для свого тіла сіє, той з тіла пожне зотління; а хто сіє для духа, той від духа пожне життя вічне. 9. Робімо добро без утоми: своєчасно, як не ослабнемо, жатимемо. 10. Отож, поки маємо час, робімо добро всім, а зокрема рідним у вірі.

Євангеліє: Мр. 29 зач.; 7, 14-24.

14. І прикликавши знову народ, промовляв до нього: "Слухайте мене всі й розумійте! 15. Нема нічого зовнішнього для людини, що, входивши в неї, могло б її осквернити; лише те, що виходить з людини, те оскверняє людину. 16. Хто має вуха слухати, хай слухає!" 17. І коли він увійшов до хати, оподаль від народу, учні його спитали його про притчу. 18. А він і каже їм: "То й ви ще такі недотепні? Не розумієте, що все, що ззовні входить у людину, не може її осквернити, 19. – воно бо не входить в її серце, лише в живіт і виходить геть, виявляючи всі страви чистими." 20. Далі казав: "Те, що виходить з людини, – те оскверняє людину. 21. З нутра бо, з серця людини, виходять недобрі намисли, розпуста, злодійство, вбивство, 22. перелюби, загребущість, лукавство, обман, безсоромність, заздрий погляд, наклеп, бундючність, безглуздя. 23. Уся ця погань виходить із нутра й оскверняє людину." 24. І вирушивши звідти, пішов у сторони Тиру та Сидону. Увійшовши ж в один дім, не хотів, щоб довідався хтонебудь про те, але не міг скритися.

liturgia.alfaomega.org.ua , ecumenicalcalendar.org.ua

CREDO - КАТОЛИЦЬКИЙ СУСПІЛЬНО-РЕЛІГІЙНИЙ ЧАСОПИС

Вміти сказати «ні»

07 СЕН 2010 05:48П.П.

Християнин зобов'язаний противитись неморальним вчинкам, навіть, якщо його до цього заохочують близькі, – пригадав кардинал Тарчізіо Бертоне у Верчеллі на півночі Італії, де він відправив Службу Божу.

«Прийняти християнську віру не так легко у нинішньому суспільно-релігійному контексті, це може вимагати болісного розриву зі своїм середовищем, а інколи – це хрест, який потрібно нести все життя», – сказав держсекретар Ватикану.

Найближчий співпрацівник Бенедикта XVI пригадав, що Ісус вимагає від нас «ставити Його на перше місце, хоча ми і гаряче любимо ближніх».

А якщо саме наші найближчі люди закликають нас до «рішень, що суперечать вічним цінностям, наприклад, до непошани людського життя від зачаття до натуральної смерті або до нечесності, яка забезпечить нам матеріальні блага, християнин повинен вміти відмовити», – ствердив кардинал Бертоне.

За матеріалами: wiara.pl

CREDO - КАТОЛИЦЬКИЙ СУСПІЛЬНО-РЕЛІГІЙНИЙ ЧАСОПИС

Ватиканська бібліотека відкриється після 4-річної перерви

07 СЕН 2010 05:47П.П.

13 Вересня у Сикстинському салоні Ватиканської Апостольської Бібліотеки відбудеться прес-конференція з нагоди відкриття бібліотеки після реставраційних робіт.

На питання журналістів відповідатимуть, зокрема, кардинал Раффаеле Фаріна, архіваріус та бібліотекар Священної Римської Церкви, і префект бібліотеки монс. Чезаре Пазіні.

Ватиканська Апостольська Бібліотека була закрита на ремонт у 2007 році, після 400 років безперервної експлуатації. У ході робіт було укріплено підлоги, встановлено ліфти і систему кондиціонування.

Ватиканська бібліотека, яку заснував у XV столітті Папа Римський Микола V, має найбагатшу збірку рукописів середньовіччя та епохи Відродження. В даний час її фонди налічують близько 1 600 000 книг.

За матеріалами: Радио Ватикан

CREDO - КАТОЛИЦЬКИЙ СУСПІЛЬНО-РЕЛІГІЙНИЙ ЧАСОПИС

Стародавній Псалтир у торф'яному болоті зберігався понад тисячу років

07 СЕН 2010 05:36П.П.

Фахівці Національного музею Ірландії завершили перший етап дослідження рукописного Псалтиря, знайденого в торф'яному болоті.

Книга була виявлена у Фадданморі (графство Тіпперарі) під час розробок торф'яників чотири роки тому. Властивості торфу дозволили зберегтися приблизно 15% сторінок ілюстрованого рукопису, вік якого експерти оцінюють в 1200 років. Вважається, що латинський текст псалмів був написаний в одному з ірландських монастирів, проте шкіряна палітурка книги, як вважають фахівці, була виконана в Єгипті.

«Ця знахідка породжує багато питань і протирічить деяким загальноприйнятим думкам про історію раннього християнства в Ірландії, – говорить співробітник Національного музею Рагналл О'Флоїнн. – Можливо, це перше достовірне свідоцтво зв'язку між раннім ірландським християнством і Коптською Церквою на Близькому Сході».

Найімовірніше, переписувач або власник Псалтиря просто вклав його у вже готову палітурку. «Палітурка могла встигнути прожити декілька життів перш ніж виявитися в болоті як тека, в яку хтось вклав рукопис, – говорить О'Флоїнн. – Можливо, вона здійснила подорож з єгипетської бібліотеки в Святу Землю, Константинополь або Рим, а потім вже виявилася в Ірландії».

Наступного року Фадданморський Псалтир вперше буде виставлений в Національному музеї Ірландії на загальний огляд.

За матеріалами: Milites Christi Imperatoris

CREDO - КАТОЛИЦЬКИЙ СУСПІЛЬНО-РЕЛІГІЙНИЙ ЧАСОПИС

Медіа злегковажили послання Папи

07 СЕН 2010 05:32П.П.

ЗМІ «злегковажили або переінакшили» послання Папи на Всесвітній День Молоді у Мадриді – пише у свіжому номері головний редактор «L'Osservatore Romano».

У коментарі під заголовком «Мудрість Папи» редактор пригадує недільний візит Бенедикта XVI у Карпінетто Романо, де двісті років тому народився Леон XIII, а також роздуми Святішого Отця перед молитвою «Ангел Господній» у Кастель Гандольфо.

Згадуючи коротку подорож Бенедикта XVI на батьківщину Лева XIII, автор звертає увагу на «важкий контекст», у якому він керував Церквою: «постійні спроби викорінення будь-якого прояву християнської культури, гострий антиклерикалізм, антипапські виступи».

Пишучи про Послання Папи Бенедикта XVI з нагоди XXVI Всесвітнього Дня Молоді, редактор ватиканського щоденника закинув журналістам, «агенціям, телеканалам, радіо та пресі», що вони його «злегковажили або переінакшили». «Тим часом в епоху, нерішучої стосовно основних вартостей, культури Папа знову вказав на вирішальне значення зустрічі з Ісусом, оперте на вірі Церкви», – написав головний редактор «L'Osservatore Romano».

За матеріалами: КАІ

CREDO - КАТОЛИЦЬКИЙ СУСПІЛЬНО-РЕЛІГІЙНИЙ ЧАСОПИС

«В Одесі ми не гості» – священик УГКЦ коментує заяву православного митрополита

07 СЕН 2010 05:15П.П.

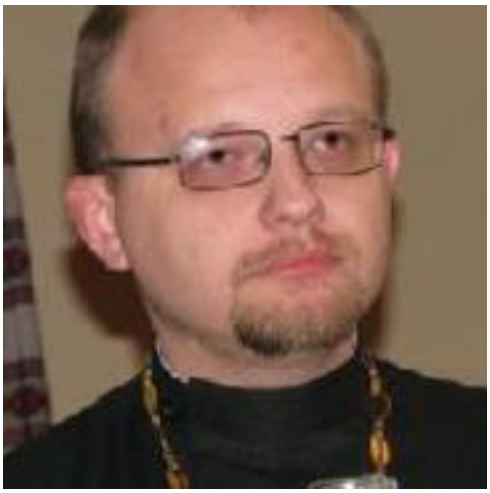

Канцлер Одесько-Кримського екзархату УГКЦ о. Володимир Ждан наголосив, що УГКЦ в Одеської області існує з початку XVIII століття, тому ні про який прозелітизм з боку греко-католиків не може бути й мови. Таку заяву він зробив, коментуючи звинувачення , висунуті прес-службою Одеської єпархії УПЦ, згідно з якими будівництво в Одесі греко-католицького храму було названо недоцільним, а сама пастирська діяльність УГКЦ в Одесі — експансією і прозелітизмом.

«До насильницької ліквідації Унії імператрицею Катериною II в кінці XVIII століття в Одеської області греко-католицьких храмів було більше, ніж православних, про що свідчать багаточисельні архівні документи, — відзначив о. Володимир. — Так що ми не прийшли сюди на чужу територію, але повернулися в місця, де жили наші батьки».

За словами греко-католицького священика, Унію в XVI столітті прийняла вся Українська Церква на чолі з Київським митрополитом, тобто практично вся Правобережна Україна, включаючи Одеську область, була уніатами. «Греко-католицтво — це віра наших предків, віра всієї Київської Русі, — підкреслив о. Володимир. — Православні Московського Патріархату — наші найближчі історичні брати, адже християнську віру Москва отримала з Києва».

Як інформує прес-служба УГКЦ в Одесі, не слід забувати історичних фактів, які вказують на те, що лише внаслідок гонінь з боку російської влади на початок XIX століття УГКЦ витіснили на Захід від Дніпра. У XX ст. завдяки старанням Митрополита Андрея Шептицького УГКЦ почала повертатися на Велику Україну, та Йосип Сталін 1946 року насильно приєднав цю Церкву до Московського Патріархату. Греко-католицькі храми влада передала РПЦ або ж закрила, а греко-католицькі церковні структури пішли в підпілля. УГКЦ жила в підпіллі більше 40 років.

«У 1989 році УГКЦ вийшла з катакомб і українська влада повернула їй велику частину храмів, що представники Московського Патріархату розцінили як «розгром православ'я»», — йдеться у заяві.

Тут також сказано, що на сьогодні парафії УГКЦ діють на всій території України. В Одеській області їх близько 20.

За матеріалами: РІСУ

CREDO - КАТОЛИЦЬКИЙ СУСПІЛЬНО-РЕЛІГІЙНИЙ ЧАСОПИС

Осучаснені християнські істини покликані стати опорою для молоді – мета, заради якої писався Катехизм УГКЦ

07 СЕН 2010 04:33П.П.

Інтерв'ю з о. д-ром Мироном Бендиком

Місія Катехизму УГКЦ – представити сучасникам і донести наступним поколінням дух Вселенської Церкви, збагачений глибиною греко-католицької традиції. Завдяки цій книзі решта християнського світу матиме змогу краще пізнати й оцінити суть однієї з провідних Церков України, її найбільшу Католицьку Церкву Східного обряду. Таким чином Катехизм УГКЦ – актуальний документ, із виразним екуменічним контекстом. Серйозне завдання, яке стоїть перед змістом Катехизму, вимагає скрупульозної праці авторитетної робочої групи, що складається з поважних осіб: єпископів, священиків, монахів та монахинь, а також

мирян. Працює над виданням Катехизму і наш співрозмовник: ректор Дрогобицької духовної семінарії, доктор богослов'я, отець Мирон Бендик.

Шановний отче, відомо, що над словесним вмістом Катехизму працює близько тридцяти авторів. Чи така кількість сприяє роботі?

Насправді автором цього твору є багатомільйонне суспільство, яке належить до УГКЦ. Катехизм задумано так, і в цьому його особливість, що він має виражати думку всієї Церкви. Тому ми намагаємося врахувати і озвучити кожне судження, яке вже не є приватним, але належить до певних церковних кіл. Взагалі, якщо бути справедливим, то першим автором книги безперечно є благодать Святого Духа, яка, як ми віримо, діє через Синод наших єпископів, бо всі стадії творення Катехизму отримали попереднє благословення учасників Синоду. Їхня апробація щоразу ставала для нас вказівкою переходити до наступного етапу. Тому було б несерйозно і некоректно казати, що існує тільки авторська група. У такому випадку це був би вже не Катехизм УГКЦ, а зібрання поглядів якоїсь певної церковної громади. Відтак специфіка нашої праці неминуче вимагає довші терміни творення тексту, оскільки його мета унікальна. Зрештою, в усіх Церквах, де писались аналогічні катехизми, ця творчість вимагала дуже великих часових затрат.

У такому випадку чи правильно говорити про головного редактора видання? Хто це?

Редакційну працю координує знову ж таки Синод. Тому наша справа дещо вторинна – ми беремо те, що окреслено побажаннями Синоду, і надаємо йому відповідної форми та вигляду. До співпраці також підключаємо мовних редакторів, які висловлюють зафіксовані в тексті елементи віри Церкви сучасною українською мовою, відповідно до правописних норм. Тобто, крім богословського редагування обов'язковим є мовне.

Нещодавно світ побачив Катехитизм Католицької Церкви. Його творці запевняють, що робота над ним була досить складною, але повсякчас відчувалася допомога Святого Духа. Чи маєте подібні враження, працюючи над Катехизмом УГКЦ?

Я вже говорив, що в наших стараннях ми досить сильно і постійно відчуваємо присутність вищої сили. Це не тому, що я мав би так сказати в контексті цього запитання. Переконаний, що навіть сама думка створити Катехизм прийшла з натхнення Святого Духа, котрий посилає свої благодаті туди і тоді, де для цього є елементарні умови. Адже набагато простіше було б видати український переклад римського тексту і на цьому поставити крапку. Однак самі творці Катехизму РКЦ, а також блаженної пам'яті Папа Іван Павло II, у вступі до видання стверджували, що воно є основою і точкою співвідношення у написанні національних відповідників інших помісних Церков. Втім, потреба створити власний Катехизм – ознака зрілості Української Греко-Католицької Церкви, яка відчула, що, спираючись на власну традицію, сама може представити те, у що вірує.

Як співпрацювалося членам редакційної колегії?

Якщо проаналізувати склад нашої групи, то можна прийти до висновку, що він абсолютно непридатний до співіснування. Я кажу зараз по-людськи. Тут зібралися богослови з України, а також представники з Бразилії, США, Канади, Балкан, де живуть українці. Образно кажучи, на одному квадратному метрі зійшлись зовсім різні люди, кожен з яких має іншу передісторію та виховання – уявити собі, що така група може щось випродукувати, цілком нереально. Та попри це маємо результат! Й не тому, що ми – люди компромісу чи надприродних здібностей. Ні. Просто це ще одне свідчення, що Дух істини і взаєморозуміння щедро діє у нашій команді. За дев'ять років роботи ми стали справжньою спільнотою. А на перших наших зібраннях виглядало, що цього ніколи не відбудеться. Тож це вже маленьке диво – свідчення колосальних можливостей і потенціалу нашої Церкви, яка може поєднати і скерувати в одному напрямку людей із зовсім різними світоглядами, батьківщинами, очікуваннями, способами праці й мислення. В результаті кожне рішення, яке ми приймали і підсумком яких став теперішній текст Катехизму, виражало консенсус віри, до якого приходила наша Катехитична комісія. Зрештою, як і ціла Українська Греко-Католицька Церква в Україні та на поселеннях.

З чого точилися найзапекліші суперечки?

Вони виникали абсолютно з усіх питань! Виокремити якісь особливо «гарячі точки» неможливо... Це тому, що наша Церква, я тут процитую II Ватиканський Собор, «є помісною Церквою, яка має власне богослов'я». Дуже гарна теза. Однак розпочавши співпрацю, ми відкрили, що хоча всі належимо до однієї Церкви, часто репрезентуємо дещо іншу богословську форму, яка не завжди є традиційною для УГКЦ. Зрозуміло чому – ми навчалися і жили в різних середовищах. Силою обставин розкидані по світу, зі знищеним в час комунізму богослов'ям, тепер відстоюємо звичаї, не притаманні нашій Церкві, але які ми суб'єктивно вважаємо автентичними. Результатом нашої співпраці стала чітка грань між тим, що є спільною традицією українських греко-католиків, і сестринськими чи сусідніми обрядами, абсолютно позитивними, але водночас, які виросли не з нашого середовища й лише адаптовані на наш ґрунт. Цей водорозділ – дуже конструктивне рішення. Можна навіть твердити, що це також один з благословенних плодів співпраці. Тому що тепер, завершуючи роботу, ми можемо ризикнути сформулювати істинне богослов'я УГКЦ, яке властиво і буде презентоване в тексті Катехизму.

У 2006 році на розгляд Синоду було подано попередній текст книги, в якому визначено три головних розділи: «Життя Церкви», «Молитва Церкви» і «Віра Церкви». Скільки частин має видання нині?

З формального боку структурно не змінилося нічого. Ми йшли поетапно і першою фазою було визначення концепції Катехизму – що ми хочемо сказати? Отримавши синодальне схвалення, продовжили працю над структурою концептуального втілення. Тоді народилася ідея трьох частин, згідно з якими можна чітко передати віровчення УГКЦ. Звичайно, змістове наповнення тем, запланованих в Катехизмі, упродовж тривалої праці зазнало

змін. По-перше тому, що надходило багато пропозицій, доповнень до того, що було в первісних текстах. І ми мусіли це враховувати. По-друге, за цих 9 років ми самі змінилися і багато речей тепер бачимо зовсім інакше, ніж це було колись. Однак, порівнюючи перший задум і кінцевий результат, можна твердити – якихось радикальних видозмін нема. Спираючись на тисячолітню традицію нашого християнства, а також враховуючи, що в лоні УГКЦ з'являється щораз більше людей неукраїнського роду, для яких однак Київська традиція стає рідною, теми Катехизму – життя, молитва і віра Церкви – залишаються головними. А вже способи висвітлення, формалізація чи текстуальне наповнення вдосконалюватимуться упродовж всієї праці. Зрештою, доопрацьовування та покращення змістового навантаження твору продовжується досі.

Тоді може є сенс років через десять перевидати Катехизм УГКЦ?

Безперечно. Перше видання побачить світ орієнтовно цього року, в крайньому випадку – наступного. При чому воно повинно вийти трьома мовами: українською, англійською та португальською або іспанською. Це мови нашої діаспори. Також є багато запитів щодо російськомовного перекладу. Але поки що визначено перші три варіанти. Далі буде залежати від резонансу. Сподіваємося, що той продукт, який невдовзі вийде, викличе обмін думками і стане позитивним каталізатором. Теми, які ми, через нашу неміч, не до кінця добре розкрили, у новому, виправленому виданні зазвучать глибше і краще. Так зрештою є в кожній нормальній Церкві, в котрій періодично з'являються новітні переклади Святого Письма на найновішу мову, якою користується даний народ. Це ознака живої Церкви. Відтак, врахувавши всі реакції, відповіді, критику, які з'являться після презентації твору, ми плануємо через 5 років видати друге, так зване покращене видання церковного віровчення.

Скільки сторінок і яке оформлення матиме книга?

Попри те, що є потреба вмістити досить багато інформації – ми враховуємо різні думки й потреби, опрацьовуємо безліч матеріалів, але це не означає, що механічно буде запаковано все підряд і врешті з цього вийде такий собі салатик. То було б несерйозно. Спершу ми формулюємо тему. А тоді думаємо, яким чином вплести її в цілісність Катехизму, щоб зберегти стиль викладу. Тому кожна пропозиція проходить через дуже велике інтелектуальне чистилище, в тракті якого вона позбувається наносних, емоційних елементів, а відтак включається у прикінцевий текст. Таким чином Катехизм матиме десь до 300 сторінок. Його особливістю буде присутність тут близько 50 ікон, чим він сильно відрізнятиметься від римського відповідника, тому що у східній традиції сама ікона ототожнюється із текстом віровчення, чого нема в традиції Заходу. У Катехизмі РКЦ є приблизно три ілюстрації, але домінує текст. Ми ж виходили з принципу паритетності слова та образу. Тому ікони нашого Катехизму не є ілюстративним матеріалом, а інтегральною частиною богослов'я Церкви. У зв'язку з цим маємо задум зробити видання Катехизму УГКЦ у двох варіантах. Один – назвімо його робочий або щоденний, в якому головним буде зміст. Намагатимемося, щоб ціна такої редакції не була високою, а книга стала загальнодоступною, зокрема в Україні. Натомість інший різновид, який я не хочу називати по-світськи «подарунковим», але формат і вигляд його характеризуватимуться якісним друком, глянцевим папером, кольоровими зображеннями. Адже Катехизм в українців часто стає сімейною цінністю, яка передається з покоління у покоління. Для таких людей віровчення УГКЦ – не просто ще одна книжка, а те, що поруч з Євангелієм могло б стати реліквією роду. Тому таке видання повинно бути справді дуже якісним, хоча й більш коштовним. Переконаний, що сім'я може собі дозволити одноразово придбати такий раритет. Ціну зараз важко визначити, вона залежатиме від багатьох чинників, як то наклад, видавництво – в якій друкарні та якої держави видаватиметься тощо.

Властиво, яким буде її наклад?

Попередньо мова велася про 50 тисяч примірників. Це одна сота з усієї кількості, враховуючи, що членів Церкви є приблизно 5 мільйонів. Звичайно, якщо буде попит, наклад додрукуємо. Розповсюдження книги стимулюватиметься презентаціями в різних середовищах – члени робочої групи будуть відвідувати читацькі заклади, представляти текст, давати відповіді на можливі запитання, організовувати дискусії. Все для того, щоб зробити так звану промоцію – позитивне представлення Катехизму в Україні. В країнах діаспори цим займатимуться єпископи УГКЦ. Адже нам важливо зацікавити Катехизмом не лише етнічних українців або колишніх вихідців з краю, але й ширшу церковну та навколоцерковну громади, які хотіли б пізнати традицію Київської Церкви.
Також перевірений спосіб розповсюдження релігійних видань на парафіях, хоча я вважаю, що цей текст знайде своє місце в усіх сучасних книгарнях. Нам навіть буде цікаво простежити, як розкуповуватиметься примірники у абсолютно нецерковних, загальночитацьких аудиторіях.

Чи і чим може зачепити ця книжка сучасного українського християнина?

У вступі до Катехизму УГКЦ йдеться про дві речі, здатні зацікавити і позитивно вплинути на молодь. Перше – це збереження традиції, у доброму значення цього слова. Ми живемо в добу, коли питання ідентичності – одне з базових. Світ інтенсивно глобалізується, часто нівелюючи саму людину. Щоби попри всі ці асимілятивні тенденції: спрощене буття, розповсюдження так званої «попси», деморалізацію, особа могла відчувати себе закоріненою, їй треба це коріння привабливо представити. Друге – позаяк у сьогоденні є безліч викликів, нам залежить, щоб людина вміла на них відповідно реагувати. З досвіду знаю, що багато осіб, які вважають себе християнами, не раз мають сумніви – як вчинити в тій чи іншій життєвій ситуації згідно з вченням Христа? Відповіді на подібні питання – ще одна мета, заради якої писався наш Катехизм. Осучаснені християнські істини покликані стати опорою для молоді. Це допоможе їй гідно виходити з багатьох складних анти- або недохристиянських обставин – бути собою, а не ставати «звітрілою сіллю». Я сподіваюсь, що саме так впливатиме це віровчення УГКЦ на українських сучасників. Бо Церква існуватиме завжди як Божа інституція. Натомість для молоді це добрий шанс пізнати справжню церковну автентичність – завжди

свідчити про власне християнське коріння і не підлаштовуватись до оточення, а удосконалювати його. Така рішучість навіть у недругів УГКЦ остаточно викличе повагу, дарма що вони не поділятимуть цієї позиції.

«Христос – наша Пасха» – чому саме така назва Катехизму УГКЦ?

Ідея ця народилася з певного ентузіазму і приурочена до 20-річчя відродження Української Греко-Католицької Церкви в Україні, яке ми уподібнюємо саме до дива Пасхи. Це не є якась там гіпербола – побожне перебільшення. Ті, що були членами церковного підпілля, добре знають, наскільки колись непевним був завтрашній день для УГКЦ. Й, аналізуючи чисто раціонально, наскільки примарними виглядали тоді будь-які перспективи її воскресіння. Тож ми стали свідками чуда, яке можна прирівняти із здивуванням апостолів, що третього дня побачили воскреслого Христа, хоча знали, що Він мав бути в гробі і нікуди звідти не дітися. Тому покоління, яке перейшло через цей досвід відродження, зрозуміє глибину назви Катехизму.

КАТОЛИЦЬКИЙ МЕДІА ЦЕНТР

Народження Пресвятої Діви Марії

07 СЕН 2010 04:21П.П.

Завтра, 8 вересня, Римсько-Католицька Церква відзначає свято Народження Пресвятої Діви Марії.

КАТОЛИЦЬКИЙ МЕДІА ЦЕНТР

Запрошуємо на бал Руху Чистих Сердець

07 СЕН 2010 04:11П.П.

Уже незабаром, 24 вересня, Рух Чистих Сердець вже вдруге святкуватиме свій бал, на який сердечно запрошує всіх бажаючих.

КАТОЛИЦЬКИЙ МЕДІА ЦЕНТР

Римсько-Католицький храм Різдва Богородиці в Криму

07 СЕН 2010 04:09П.П.

5 вересня на урочистому богослужінні в селі Кольчугіно Сімферопольського району було надано назву храму - тепер він називатиметься храмом Різдва Богородиці.

КАТОЛИЦЬКИЙ МЕДІА ЦЕНТР

«Чи настане коли-небудь мир? Це залежить від усіх нас» - рубрика Octava Dies о. Федеріко Ломбарді

07 СЕН 2010 04:07П.П.

Відновлення переговорів у Вашингтоні щодо ситуації на Близькому Сході породжує в світі нові надії. На цю тему отець Федеріко Ломбарді розмірковує у своїй традиційній рубриці Octava Dies.

CREDO - КАТОЛИЦЬКИЙ СУСПІЛЬНО-РЕЛІГІЙНИЙ ЧАСОПИС

Чи був Голодомор геноцидом?

07 СЕН 2010 04:05П.П.

Тим же людям, які вирішуватимуть питання про внесення змін у Закон «Про Голодомор 1932–1933 років в Україні», варто задуматися, чи потрібно брати на себе відповідальність, заперечуючи геноцид.

Питання про те, що ж відбулося 1932-1933 рр. на землях

Радянської України, надалі активно обговорюють у нашому суспільстві. Дискусія набрала додаткової гостроти після того, як Президент Янукович 27 квітня на сесії Парламентської Асамблеї Ради Європи заявив, що несправедливо називати Голодомор геноцидом українського народу. На його думку, це була спільна трагедія народів, що входили до складу СРСР. Пізніше депутат Верховної Ради від Партії регіонів Кисельов подав на розгляд парламенту проект Закону, яким запропонував внести зміни до статті 1 Закону України «Про Голодомор 1932–1933 років в Україні», вилучивши з неї слово «геноцид». Цей депутат у пояснювальній записці твердить, що ухвалення його поправок «сприятиме підвищенню авторитету України на міжнародному рівні». Важко, звичайно, зрозуміти, яким чином зросте авторитет України у разі відмови від визнання Голодомору як геноциду, однак хотілося б поговорити про інше. Враховуючи, що цей законопроект розглядатимуть на наступній сесії, потрібно звернути увагу на окремі правові та історичні аспекти питання.

Насамперед належить з'ясувати: чому проблема є важливою і в наш час, адже відтоді минуло вже багато років. Та й зміни, які запропонував внести В. Кисельов, на перший погляд, є не такими значними. Замість слова «геноцид» у законопроекті йдеться про трагедію. Цей термін загалом не викликає заперечень, адже смерть мільйонів українців у 1932-1933 рр. справді була великою трагедією для всіх, проте він ставить Голодомор в один ряд з численними катаклізмами, які пережили ми впродовж XX ст. А ця катастрофа потребує окремого розгляду, оскільки її масштаби і результати значно більші, ніж інших трагедій. Один з найкращих знавців теми Джеймс Мейс вважав, що наслідки Голодомору українці не подолали донині. Він назвав наше суспільство «постгеноцидним» і заявив, що сталінська політика «до певної міри знищила Україну як таку, в сенсі, що вона зробила кардинальний розрив у процесі нормального розвитку українського народу.» З цими словами перегукується твердження одного із найбрутальніших сталінських ставлеників секретаря Дніпропетровського обкому комуністичної партії Менделя Хатаєвича: «Між селянами і нашою владою точиться жорстока боротьба. Це боротьба на смерть. Цей рік став випробуванням нашої сили і їхньої витривалості. Голод довів їм, хто тут господар. Він коштував мільйони життів, але колгоспна система існуватиме завжди. Ми виграли війну! «. То хто ж правий Мейс і багато інших українських істориків чи чільники Партії регіонів, які, до речі, представляють терени, що постраждали від голоду.

Якщо пристати до думки, що однаковою мірою потерпіли всі народи, тоді не зрозуміло, чому були перекриті кордони між Росією і Україною, які знаходилися у межах однієї держави

Розглянемо твердження Кисельова: «Значна частина вітчизняних і зарубіжних дослідників схиляються до того, що визначення «голодомор-геноцид» не відповідає Конвенції ООН 1948 р. «Про попередження злочину геноциду і покарання за нього». З часу набуття Україною незалежності й початку публічного обговорення питання Голодомору між вітчизняними істориками лише Валерій Солдатенко намагався виправдати лінію Москви, яка призвела до смерті мільйонів українців. У статті «Голодний тридцять третій», опублікованій до 70 роковин трагедії у «Дзеркалі тижня» (2003 р. № 24) він пояснював, що в сталінського керівництва не було іншого шляху швидкими темпами провести колективізацію. Солдатенко по-суті вибілює Кремль, який нібито не мав вибору. Інші сучасні українські історики, навіть ті, що в радянські часи не могли говорити про Голодомор, не дозволили собі зійти на такі позиції. Мабуть, не випадково, що саме Солдатенко очолив зараз Український інститут національної пам'яті, який багато зробив упродовж останнього часу для донесення правди про трагедію 1932-1933 рр.

Якщо говорити про правову сторону питання, то треба звернутися до думки людини, яка є автором терміну «геноцид». Рафаель Лемкін, завдяки старанням якого значною мірою Генеральна асамблея ООН й ухвалила Конвенцію «Про попередження злочину геноциду і покарання за нього», висловив свої погляди щодо переслідувань українців у СРСР. Він ще 1953 р. говорив про геноцид українців і називав Голодомор кульмінацією радянської жорстокості. Ймовірно, депутат Кисельов не ознайомлений з цими думками, інакше він у пояснювальній записці до законопроекту не говорив би про те, що події 1932-1933 рр. охарактеризували геноцидом лише в 1980-х роках американці в умовах «Холодної війни». При цьому він перекрутив прізвище американського історика, назвавши його Мейсоном, замість Мейсом.

У наш час, напевне, найкращу правову оцінку Голодомору зробив доктор юридичних наук, професор Володимир Василенко, який у 75-ті роковини трагедії підготував дослідження «Голодомор 1932-1933 років в Україні як злочин геноциду», яке спочатку з'явилося у «Дзеркалі тижня» (2008 р. № 37, 39), а пізніше було опубліковане окремою брошурою українською та англійською мовами саме Українським інститутом національної пам'яті. Зі статтею можна ознайомитися на сайті СБУ.

Окрім аргументів, які висувають знані правознавці, хотілося б ще зупинитися на фактах, яких уникають ті, хто заперечує особливий розмах голоду в Україні. Зокрема – російські історики й частина українських політиків наголошує: голод охопив весь СРСР, і від нього однаковою мірою постраждали всі народи. Звичайно, не можна заперечити злочинного характеру сталінського режиму й того, що потерпілими виявилися більшість людей, котрі проживали в комуністичній імперії. Відомо, що від голоду помирали й представники інших народів. Проте масштаби втрат у різних націй суттєво відрізнялися. Для цього достатньо проаналізувати дані, що стали доступними недавно, отримані завдяки радянським переписам 1926 і 1937 років. Якщо чисельність росіян у межах СРСР впродовж цих одинадцяти років збільшилася на 20 %, то українців за то самий період стало менше на 15 % (від 31 до 26 млн). З десяти найбільш чисельних народів СРСР зменшилася також тільки кількість казахів – на 28%. Вони теж мають усі підстави порушити питання про геноцид, організований Москвою.

Якщо пристати до думки, що однаковою мірою потерпіли всі народи, тоді не зрозуміло, чому були перекриті кордони між Росією і Україною, які знаходилися у межах однієї держави. Існує безліч задокументованих спогадів очевидців, які розповіли про заборону покидати охоплені голодом райони і переїжджати в Росію, де ситуація не була доброю, однак голод не досяг такого рівня. У наш час опублікований директивний лист від 22 січня 1933 р., підготовлений особисто Сталіним, у якому він зобов'язав

не допустити масового виїзду селян з України й Кубані в інші регіони СРСР. На виконання цього документу місцеві керівники заборонили видавати будь-які документи на проїзд для селян, водночас, встановивши заслони на залізничному і водному транспорті, а також взявши під контроль ґрунтові шляхи.

Ті, хто намагається заперечити, що Голодомор був геноцидом, прагнуть не допустити встановлення діагнозу наших проблем

Не маючи можливості виїхати за межі України, люди блукали її теренами. Як описав один закордонний комуніст, що відвідав у той час території, охоплені голодом: «Брудні юрби заповнюють станції, купи чоловіків, жінок та дітей, що чекали на бозна-які потяги. Їх виганяють, і вони повертаються, не маючи ні грошей, ні квитків. Вони сідають у будь-який потяг, на який тільки вдається, і залишаються там, аж поки їх не викидають звідти. Вони мовчазні та пасивні. Куди вони прямують? Просто в пошуках хліба, картоплі чи праці на фабриках... Хліб – це велика рушійна сила цих юрб...»

Голодні селяни прагнули будь-що дістатися міст, однак не знаходили там порятунку. На вулицях міст можна було бачити моторошні сцени. Люди, як звичайно, поспішали у своїх справах, а поміж ними, на землі, повзали діти та дорослі, знесилені голодом. Один очевидець для комісії Конгресу США розповів такий епізод, що відбувся, до речі, в Єнакієвому: «Був такий випадок: ідемо ми з братом... і дивимося – під парканом лежить жінка. І вона... так напівсидить, напівлежить. Мертва. Ми підійшли – а біля неї дитинка. І жінка мертва, а дитинка жива. І вона така до одного року. Може, один рік, може, трошки менше, може, трошки більше. І воно витягло в мами грудь і смокче. А мати ж мертва. Ну і ми з братом стали і плачемо... шкода тієї дитини, що вона не знає. Смокче й не розуміє, що там же ж нема нічого. І тут їде санітарна машина, яка підбирає ті трупи. А вони там ходили постійно, бо дуже багато трупів лежало. І вони хапають... два чоловіки там за ноги ту жінку... та дитину туди, де мертві лежать. Повезли туди на звалку, на цвинтар отак. Жінку й дитину».

Таких розповідей зібрано тисячі. Спогади людей, статистичні дані, документи радянських органів свідчать: влада цілеспрямовано діяла, щоб знищити частину українського народу, і ці дії, без сумніву, підпадають під визначення геноциду. Усвідомлення цього потрібно насамперед нам самим, щоб зрозуміти, що з нами сталося. Влада винищила голодом мільйони активних людей, а інших, тих, хто пережив трагедію, змусила зі страху замовкнути. Українське суспільство відтоді, без сумніву, хворе, інакше не можна збагнути байдужість мешканців Запоріжжя, які не відреагували на встановлення пам'ятника Сталіну на землях, де населення постраждало від його дій. Зрозумівши причини наших бід, можна робити кроки для одужання. Однак ті, хто намагається заперечити, що Голодомор був геноцидом, прагнуть не допустити встановлення діагнозу наших проблем.

Тим же людям, які будуть вирішувати питання про внесення змін у Закон «Про Голодомор 1932–1933 років в Україні», варто задуматися, чи потрібно брати на себе відповідальність, заперечуючи геноцид. Кожному потім треба буде самостійно відповідати перед своїм сумлінням за наругу над пам'яттю мільйонів жертв Голодомору.

Автор – кандидат історичних наук

КАТОЛИЦЬКИЙ МЕДІА ЦЕНТР

Незвичайний розарій в Ґваделупі

07 СЕН 2010 04:04П.П.

Декілька мільйонів людей може взяти участь в молитві на Розарії 8 вересня в санктуарії Матері Божої з Ґваделупи, що в Мексиці. Нагодою до богослужіння є святкування Всесвітнього Дня Матері Божої Ґваделупської та 200-річчя незалежності Мексики.

CREDO - КАТОЛИЦЬКИЙ СУСПІЛЬНО-РЕЛІГІЙНИЙ ЧАСОПИС

У Львові заклали камінь під будівництво студмістечка УКУ

07 СЕН 2010 03:47П.П.

У Львові 5 вересня Глава УГКЦ Любомир Гузар у співслужінні тридцяти двох єпископів з України, Західної Європи, Америки та Австралії і духовенства заклав капсулу у фундамент майбутнього житлового корпусу університетського містечка УКУ – унікального для України проекту.

На місці університетського містечка також збудують церкву, академічні корпуси, бібліотеку, інформаційний центр, музей та готель. Завершити будівництво планують у 2020 році.

Молитовні заходи розпочалися молебнем у храмі Блаженних мучеників УГКЦ – першій і наразі єдиній дерев'яній споруді на місці майбутнього містечка. Після цього процесійною ходою всі

перейшли на будівельний майданчик, де вже закладені перші підвалини фундаменту університетського гуртожитку, розрахованого на 200 місць. Тут проживатимуть не лише студенти УКУ.

«Сьогодні ми заклали капсулу в фундамент майбутнього університетського містечка саме в тому місці, де проживатимуть найбільш потребуючі, наші неповносправні друзі, – зауважив ректор УКУ о. д-р Борис Ґудзяк. Вони були ізольовані від суспільства, і, зокрема, від академічного середовища. Це декларація нашої відкритості до різних суспільних середовищ, з якими ми готові співпрацювати і разом з ними вчитися жити вірою».

Глава УГКЦ Любомир Гузар наголосив, що Український католицький університет – це щось більше, ніж наукова установа. «Це спільнота людей, – студентів, викладачів, працівників, – які шукають своє майбутнє у поєднанні новітніх наукових досягнень і глибокого досвіду віри мучеників. Бо за допомогою досвіду мучеництва ми можемо глибше поглянути в зміст нашого існування».

«Наш університет відкриває очі на правду життя не тільки засобами позитивної науки, – додав Глава УГКЦ. Він є спільнотою свідків, які відповідають на потреби сьогодення, підкреслюючи вартість і гідність людини. Ваша діяльність є дуже важливим чинником у розбудові нового і кращого майбутнього».

У привітальному слові Мирослав Сеник, Голова Львівської облради, заохотив присутніх у зведенні університетського містечка «послужити Богові тими талантами, які Він нам дав: інженерними, будівельними, меценатськими та іншим не менш важливими здібностями».

Міський голова Львова Андрій Садовий назвав університетське містечко УКУ «містом завтрашнього дня, яке зводиться на фундаменті віри та науки».

Як повідомляє Інформаційний відділ УКУ, проектом будівництва університетського містечка Українського католицького університету передбачено зведення таких об'єктів:

Академічний корпус, завдяки якому можна збільшити кількість спеціальностей і професійних шкіл. Ця споруда матиме аудиторії, офіси для викладачів, великий зал та їдальню.

Житловий корпус, де студенти й викладачі університету зможуть жити разом і творити особливу університетську атмосферу. Будівля розрахована на 180-200 студентів, міститиме також спеціальне житло для людей із особливими потребами зі спільноти L'Arche (Ковчег).

Бібліотека та інформаційний ресурсний центр, що дасть УКУ змогу зберігати лідерство в інформаційних технологіях. Сучасна, велика гуманітарна бібліотека із завжди актуальною літературою і базою даних з менеджменту, політики, економіки тощо.

Церква й пасторальний центр, які стимулюватимуть духовне зростання студентів і всієї спільноти. Церква стане зразком для університетського капеланства у вищих навчальних закладах в Україні.

За матеріалами: РІСУ

CREDO - КАТОЛИЦЬКИЙ СУСПІЛЬНО-РЕЛІГІЙНИЙ ЧАСОПИС

Презентація проекту Катехизму УГКЦ

07 СЕН 2010 03:11П.П.

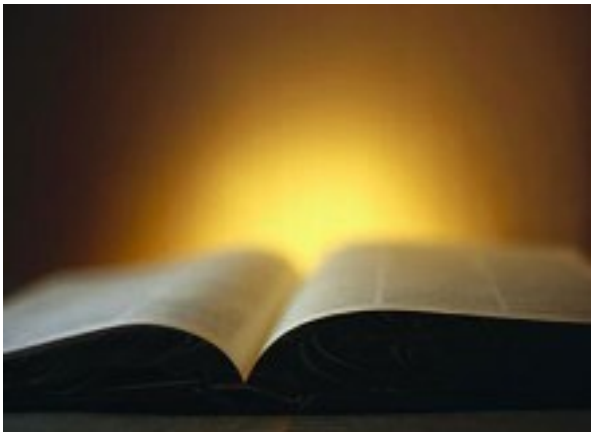

Невдовзі світ побачить перше видання Катехизму Української Греко-Католицької Церкви. Робота над текстом, яку координувала Катехитична комісія, тривала майже 9 років. Її результат буде представлено на Синоді Єпископів УГКЦ, що відбувається 2-9 вересня у Львові-Брюховичах.

Попередній наклад книги віровчення – 50 тисяч примірників. Друкуватиметься вона трьома мовами: українською, англійською та португальською або іспанською – найпоширеніші засоби спілкування нашої діаспори. Чимало запитів стосуються також російськомовного варіанту.

«Переконаний, що навіть сама думка створити Катехизм прийшла з натхнення Святого Духа, котрий посилає свої благодаті туди і тоді, де для цього є елементарні умови. Адже набагато простіше було б видати український переклад римського тексту і на цьому поставити крапку», – сказав в одному із своїх інтерв'ю о. д-р Мирон Бендик, ректор Дрогобицької духовної семінарії, один з авторів Катехизму.

За словами о. Мирона, творці Катехизму РКЦ, а також блаженної пам'яті Папа Іван Павло II, у вступі до видання стверджували, що воно є основою і точкою співвідношення у написанні національних відповідників інших помісних Церков. «Втім, потреба створити власний Катехизм – ознака зрілості Української Греко-Католицької Церкви, яка відчула, що, спираючись на власну традицію, сама може представити те, у що вірує», – наголосив о. Мирон.

«Варто говорити про динамічну ситуацію нашої Церкви, яка дуже швидко розвивається як в Україні, так і за її межами, зокрема в східній діаспорі. Проблематика цих земель в принципі ще не знайшла свого відображення на сторінках Катехизму, бо тут в основному представлені автори з самої України та із-за її західних або заокеанських меж. Але ми соборно говоримо про мільйони наших вірних на схід від хутора Михайлівського, останнього населеного пункту на українській території перед кордоном Росії. Тож сподіваємося, що і це українство, яке поки що живе у пострадянській сірій зоні, самим фактом видання Катехизму УГКЦ буде стимульоване заявити про себе. Це стане доброю спонукою консолідації наших вірних у цілому світі», – сказав о. д-р Мирон Бендик, ректор Дрогобицької духовної семінарії, один з авторів Катехизму.

Він закликав серйозно думати про сполучні ланки, які, не зважаючи на те, скільки часу християни Київської традиції будуть жити за межами матірної землі, матимуть спільні об'єднуючі чинники. І саме вони будуть покликані упродовж століть створювати відчуття духовної єдності, що не конче покриватиметься з гастрономічною (варениками і борщем), етнографічною та мовною тотожністю. «Адже суть Церкви є набагато глибша. І в цьому її провіденційний сенс українства вже у світі, а не лише в Україні. Ми хочемо щоб Катехизм УГКЦ став одним з таких потужних об'єднавчих чинників цілого українства», – підкреслив о. д-р Мирон Бендик.

За матеріалами: Департамент інформації УГКЦ

CREDO - КАТОЛИЦЬКИЙ СУСПІЛЬНО-РЕЛІГІЙНИЙ ЧАСОПИС

Китайський мільярдер пожертвує увесь свій статок на доброчинність

07 СЕН 2010 02:58П.П.

Китайський мільярдер Чень Гуанбяо пообіцяв роздати нужденним 5 млрд юанів (735 млн дол), у які оцінюють його майно.

Чень Гуанбяо займає верхній рядок у списку китайських благодійників, складеному Асоціацією соціальних працівників КНР. Він відомий як організатор першої неурядової команди рятувальників, яка працювала на місці землетрусу в провінції Сичуань у 2008 році.

Наприкінці вересня Гейтс і Баффет прибудуть до Пекіна для пропаганди благодійності серед найбільш забезпечених верств китайського населення. Запрошення на зустріч з американськими мільярдерам отримали 50 китайських бізнесменів.

Як повідомлялося , на початку серпня 38 американських мільярдерів приєдналися до благодійної кампанії найбагатших людей у США Білла Гейтса і Уоррена Баффета і пообіцяли віддати не менше половини свого майна на доброчинність.

У списку мільярдерів, які відгукнулися на пропозицію розщедритися за життя або після смерті, перебувають такі відомі люди, як мер Нью-Йорка Майкл Блумберг, медіамагнат Тед Тернер, банкір Девід Рокфеллер, творець кіносаги Зоряні війни Джордж Лукас, нафтовий магнат Томас Бун Пікенс. Таким чином, нужденні всього світу в перспективі можуть отримати 125 млрд дол.

За матеріалами: Новинар